
дом на младите „25 мај“
галерија, 15—30. 11. 1985

ВУЈКА РАДИВОЈЕВИЌ БОЈАРОВА

ВУЈКА

СЛИКИ ЗА ЧОВЕКОТ И МИНАТОТО

Во размислувањата за човекот и неговото егзистирање секогаш наново се наметнува мислата за изминатото, за времето кое останува само како запис, сон или желба за надминување. Стравот од Хронос тера да се задржува споменот за мигот, кинењето на делот кој засекогаш останува во секој еден изминат час. Може ли да се запре времето? Како? Или пак, записот е доволен за некоја иднина, на кој прашината и спомените ќе прават држба за да подоцна од под нив се покажат имињата и настаните од времињата на поранешноста.

Слики за минатото, слики од сонштвата за него, слики од старите фотографии. Не се ли тоа семејни портрети од некое заедничко славење; враќање кон човековото детство, младост. Ветви, суптилни во својата изразност, слики со боја на нешто заборавено, скоро неважно, проникнуваат во нас како соблазност. Зад нивната темнина се крие ли стравот од заборабот, или пак, се твори маглата на надреалното за да укаже на неовоземноста на човековата желба да се надмине во својата забравност. Која ли е целта на мистиката завиена во виолетовите и кобалтни сенки на фигурите кои излегуваат од непознатата длабочина?

Не упатува ли тоа на немоќта да се заборава минатото, да се забораваат изминатите животи, немоќ да се искинат сите фотографии и спомени. Се може ли без тоа?

Кон што повикуваат овие слики? Што стои зад нив?

Човекот — од раѓањето до неговата смрт. Поаѓајќи од неговата природност, преку дехуманизацијата во денешницата кон повторното враќање на животот во неговата вистинска смисла. Символиката на иконографијата упатува и на копнеж кон изгубената човечност, како да се жали за оние времиња кога човечност, како да се жали за оние времиња кога човекот навистина бил хуман, социјален. Од дистанца на денешницата тие слики се носталгија, расправа за минатото, расправа за човекот и неговата одминливост, желба за запис и обид за надминување.

Вујка Радивојевиќ — Бојарова

Родена е 1960 г. во Руиште, СР Србија. Дипломирала на Академијата за ликовните уметности во Нови Сад 1983., во класата на професор Јован Ракиќиќ. Член е на ДЛУМ од 1984.

Адреса: Ул. „Салвадор Аљенде“, 70, Скопје

Групни изложби:

- 1982 — Нови Сад, Слики и цртежи
- 1983 — Сараево, Белград, „Заједно“ — цртежи
- 1983 — Нови Сад, Дипломска изложба (слики, цртежи и скулптури)
- 1983 — Нови Сад, „Дах живота“ — перформанс
- 1984 — Скопје, 39 изложба на ДЛУМ
- 1984 — Скопје, ДЛУМ — мал формат
- 1984 — Скопје, ДЛУМ — цртеж
- 1985 — Гевгелија, „На жената со почит“

Награди:

- 1984 — II Сојузна награда за дизајн на накит

КАТАЛОГ:

1. Сон,	1984, масло на платно, 120 x 150 см
2. Композиција I	1984, масло на платно, 45 x 50 см
3. Композиција II	1984, масло на платно, 54 x 65 см
4. Пејзаж I	1984, масло на платно, 100 x 150 см
5. Диптих	1984, масло на платно, 80 x 130 см
6. Композиција III	1984, масло на платно, 50 x 132 см
7. Фигури I	1984, масло на платно, 90 x 115 см
8. Фигури II	1984, масло на платно, 100 x 150 см
9. Фигура	1985, масло на платно, 100 x 150 см
10. Фигури III	1985, масло на платно, 60 x 73 см
11. Риба	1985, масло на платно, 50 x 135 см
12. Триптих	1985, масло на платно, 65 x 163 см
13. Пејзаж II	1985, масло на платно, 60 x 70 см
14.—19. Цртеж I—IV	1985, комб. техника, 35 x 50 см

издавач
ДОМ НА МЛАДИТЕ „25 МАЈ“
скопје, кеј димитар влахов б. б.
тел. 233—401, 233—755

за издавачот
МИРКО СТЕФАНОВСКИ

предговор
НЕБОЈША ВИЛИЌ

организатор
БОРОЈЕВИЌ МАРИНКО

фотографии
СТЕПАНОВИЌ МИЛУН

печат
ГРАФИЧКИ ЗАВОД „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“

тираж
200